

ἡμῖν τὴν κυβερνητικὴν μηχανήν. Καὶ λέγω **κυβερνητικὴν μηχανήν**, διότι δὲν ἐπικρίνω πρόσωπα· τὰ πρόσωπα πάντα ἅμα ἐγγίσσω τὴν μηχανὴν ταύτην, ἀνευρίσκουσι τὸν καλύπτοντα αὐτὴν εὐρώτα καὶ ἐξαναγκάζονται νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὴν ἐπιρροὴν τῆς ἐσκωριασμένης ταύτης μηχανῆς. Ἄλλ' ὁ καθαρισμὸς αὐτῆς δὲν εἶνε ἀδύνατος, εἶνε εὐκολὸς μάλιστα ἐὰν ὑπάρξῃ θέλησις καὶ ἀπόφασις, δύναται δὲ νὰ γίνῃ μόνον διὰ νομοθετικῶν μέτρων, ἐπομένως ἄνευ κλονισμῶν, παρεξηγήσεων καὶ κινδύνων. Διὰ τοῦτο εἶπον καὶ ἐπαναλαμβάνω ὅτι δὲν κατακρίνω τὰ πρόσωπα. Πάντες, τίς ὀλιγώτερον τίς περισσότερον, οἱ διευθύναντες τὴν μηχανὴν ταύτην τὴν εὐρωτιώσαν, πάντες οἱ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς τεθέντες, πάντες οἱ θελήσαντες νὰ κινήσωσιν αὐτὴν, ἠναγκάσθησαν νὰ πράξωσι τὰς πράξεις τὰς ὁποίας κατακρίνομεν ἀμοιβαίως, ἀλλ' ἀμοιβαίως ἀδύνατον νὰ πορευώμεν, αἵτινες ὁμῶς προιόντος τοῦ χρόνου θέλουσι καταστήσει τὴν μὲν διοίκησιν ἀδύνατον, τὴν δὲ πρόοδον τοῦ τόπου ἐπίσης ἀδύνατον, ἀλλὰ συγχρόνως θέλουσιν ἀπειλήσει αὐτὴν τὴν τάξιν ἐν τοῖς θεμελίοις αὐτῆς καὶ θέλουσιν ἕως καταλήξει εἰς ἀλεθρίας συνεπειάς.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ πρόσληψις τοῦ κ. Κοντοσταύλου ὡς ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν οὔτε ἐνισχύει οὔτε ἐξασθενεῖ τὴν κυβέρνησιν. Ὁ ἀξιότιμος ἀντιπρόσωπος Καρυστίας, ἔχων δικαίως ὑπόληψιν ἐντίμου καὶ ἀκεραίου ἀνδρός, εἶνε ἐκ τῶν πολιτευτῶν ἐκείνων, οἵτινες οὔτε προσθέτουσιν οὔτε ἀφαιροῦσι τι εἰς τὴν κυβέρνησιν εἰς ἣν προσχωροῦσι ἢ ἐξ ἧς ἀποχωροῦσιν. Ὁ κ. Κοντοσταύλος ἔχει ὅλα τὰ προσόντα νὰ πολιτευταὶ κοινῶς, ἀλλὰ κἀνὲν προσὸν τοῦ νὰ πολιτευταὶ λαμπρῶς. Εἶνε ὅπως λέγωμεν *νους ἀρσενικός*, τοῦτέστι δὲν γενναῖα, δὲν δημιουργεῖ, δὲν παράγει. Ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ Κουμουνδούρου ἐναυάγησεν οἰκτρῶς. Εἰς δημοσιογράφος, ὁ νῦν πολιτικὸς πράκτωρ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τῶρα ὑφιστάμενος τοῦ κ. Κοντοσταύλου, τὸν εἶχε κατὰ γράμμα πεθάνει, ἀναλύων τὰ περίφημα διπλωματικά του ἔγγραφα καὶ ἀνευρίσκων τόσας μωρίας ὅσας γραμμάς. Τὴν παρελθούσαν σύνοδον, ὅτε ἀπήγγειλε τὸν πρὸ πολλοῦ βεβαίως προπαρασκευασμένον λόγον του περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος, εἶχε προξενήσει πολλὴν ἐντύπωσιν, ὑποβουλήσαντος εἰς τοῦτο καὶ τοῦ γεγονότος τῆς ἀντιδημοτικότητος τοῦ Κουμουνδούρου, ὡς ἀποδεξαμένου τὴν συνθήκην τοῦ Μαρτίου. Ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον τῆς συνεδριάσεως ἐκείνης ὁ Κουμουνδούρος ἀπαντῶν τὸν ἐκεραύνωνσε κατὰ γράμμα καὶ σχεδὸν τὸν ἀπέδειξεν ἔνοχον προδοσίας, μὴδὲν ἔχοντα ν' ἀπαντήσῃ. Εἶνε φύσις μαλακῆ, ἀν καὶ ὑποβάλλεται εἰς ἀγγλικὴν διαίταν· ἀλλὰ τὴν ἀγγλικὴν του διαίταν παραλύουν ἕως αἱ θεολογικαὶ εὐραὶ, τὰς ὁποίας καὶ ἐν περιπάτῳ καὶ εἰς τὸ θέατρον καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ παίρνει πάντοτε μαζύ του, ἐννοοῦμεν τὸν Δαμαλά καὶ τὸν Παυλίδην. Ὅταν τὸν βλέπωμεν συχνὰ πυκνὰ μεταξὺ τῶν δύο σοφτάδων του, αὐτὸν μακρὸν ψηλὸν εὐλύγιστον, κοντοῦς ἐκείνους, παραπορευομένους ἢ ἐνίοτε ὡς ὑπασπιστὰς ἄραβας παρακολουθοῦντας, δυσκολευόμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τὸν τριαδικὸν αὐτὸν συνδυασμὸν, καὶ φανταζόμεθα πατέρα, υἱὸν καὶ πνεῦμα. Καὶ βεβαίως πατὴρ ὁ Κοντοσταύλος, υἱὸς ὁ Παυλίδης καὶ

πνεῦμα ὁ Δαμαλάς! Ὅστε πνεῦμα τοῦ Κοντοσταύλου ὁ Δαμαλάς ἔβαν δὲν ἐγνώριζες τοῦτο ὁ κ. Τρικούπης, βε-

βαίως δὲν τὸν ἔκαμνε ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν. Ἦξευρεν ὅτι παραλαμβάνει συνάδελφον ὅστις πρὸ πολλοῦ ἔχει ἀποτάξει τῷ Σατανᾷ τοῦ ἀθυπάρκτου ἐγωϊσμοῦ, μετ' ἀποφάσεως οὐδέποτε νὰ εἴπῃ ὄχι εἰς τὸν ἀρχηγὸν καὶ θεὸν του Τρικούπην.

Ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Σκουλούδη ὡς πρέσβευς ἐν Ἰσπανίᾳ δὲν περιορίσθη εἰς μόνον τὸ σκάνδαλον τῆς ἐξ ἐφόδου εἰσβολῆς τοῦ κ. Σκουλούδη εἰς τὴν διπλωματίαν· ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ νέον σκάνδαλον τῆς διπλῆς ιδιότητος, ἧς ὁ εὐνοῶν αὐτὸν προϊστάμενος θέλει νὰ τὸν φυλάξῃ. Βουλευτῆς καὶ πρέσβυς. Νομίζομεν ὅτι θὰ διαμφισθητῆ ἢ νομιμότης τῆς διπλῆς αὐτῆς ιδιότητος. Διότι ὁ νόμος ἀποβλέπει πρὸς τὸ κατ' οὐσίαν ἀμισθον τῆς θέσεως, καὶ ὄχι ἐν σχέσει πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ λαμβάνοντος τὴν θέσιν· διότι εὐρέθη ὁ κ. Σκουλούδης νὰ εἶναι πλούσιος, δὲν σημαίνει ὅτι πληροῦται τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, καὶ ὅτι ἡ θέσις εἶναι ἀμισθος· καὶ ἐπομένως δύναται νὰ εἶνε καὶ πρέσβυς, νὰ μένῃ δέκα βουλευτής. Τότε ἡδύνατο καὶ Νομάρχαι νὰ διορίζωνται οἱ βουλευταὶ, εὐρισκόμενοι τοιοῦτοι οἱ ὅποιοι νὰ ἀρνοῦνται τὸν μισθὸν καὶ νὰ περιορίζωνται εἰς τὰ τυχηρά. Ἄλλως τε δὲ εἰς τὸ ζήτημα τοῦ κ. Σκουλούδη, οὗτος τίποτε ἄλλο δὲν κάμνει εἰμὴ ἐμποδιζόμενος ὑπὸ τοῦ νόμου νὰ λάβῃ δύο μισθοὺς, ἀρνεῖται τὸν τῆς Πρεσβείας καὶ περιορίζεται εἰς τὴν βουλευτικὴν ἀποζημίωσιν. Ἡμεῖς ἀρκούμεθα ἐνδεικνύοντες τὸ ἄτοπον, ἀφίνομεν δὲ εἰς ἀρμοδιωτέρους τὴν συζήτησιν.

Χάριν τῆς ἀκριβείας. Ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς Ἱπποδρομίαις δὲν ἔλαβε σιγάρου παρὰ τοῦ ὑποψηφίου Δημάρχου κ. Μελά, καθ' ἃ ἐσκανδαλίσθησαν αἱ Ν. Ἰδέαι· ἀλλ' ἐπειδὴ κρατοῦσε ὁ βασιλεὺς σιγάρου καὶ ἔστρεψε δεξιὰ ζητώντας φωτιά, βρέθηκε ἐκεῖ ὁ Μελάς καὶ τούδωσε ν' ἀνάψῃ ἐκ τῆς σπιρτοθήκης του, ὅπως ἀπῆτει ἡ καλὴ ἀνατροφή. Ἄν τύχαιεν ἐκεῖ κοντὰ ὁ Συντάκτης τῶν *Νέων Ἰδεῶν*, θὰ ἤρνεϊτο εἰς τὸν βασιλέα του ἕνα σπύρτο; Ἡμεῖς δὲν θὰ τὸ ἠρνούμεθα, ὅπως δὲν θὰ ἠρνούμεθα οὔτε εἰς κἀνένα ἄλλον. Καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην περίπτωσιν θὰ αἰσθανόμεθα καὶ τιμὴν μάλιστα διὰ τοῦτο.

Συγχαίρομεν τὸν κ. Δημήτριον Ἡλιόπουλον, ἕνα τῶν πρῶν συνεργατῶν μας, εὐφυῆ καὶ καλλίστης ἀγωγῆς νέον, ἀναγορευθέντα διδάκτορα τῆς νομικῆς. Θὰ ἦσαν ὁμῶς θερμότερα τὰ συγχαρητήριά μας, ὅπως εἶνε δι' ὅλην τὴν ἀγαθὴν νεολαίαν—ἐὰν ὁ κ. Ἡλιόπουλος δὲν ἀπέφευγε νὰ ἐκπληρῶσῃ τὰ στρατιωτικὰ του καθήκοντα, αὐτὸς ὁ σφοδρὸς τιμητῆς τῆς ἐνεστώσης καταπτώσεως, δώσας κακὸν παράδειγμα καὶ κινήσας τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν ὅλων τῶν φίλων του.

Μουσικὴ συναυλία καὶ πάλιν τὸ Σάββατον εἰς τὸ Ὠδεῖον ὑπὸ τοῦ νεαροῦ βαρβατιστοῦ κ. Γαῖδεμβέργερ, ἀξίου τῶν συμπαθειῶν ὅλου τοῦ δημοσίου.

Ύστερον ἀπὸ τὸ κακὸ τῆς προχθεσινῆς βροχῆς ἡ χθεσινὴ ἡμέρα ἐλαμποκοπούσε δροσολουμένη, ὡς κόρη, τῆς ὀποίας τὰ ξανθὰ μαλλιά εἶνε χυμένα διὰ τὰ στεγνώσουν, καθαρὰ καὶ ὀλομέταξα, ὕστερον ἀπὸ φρικῶδες λούσιμον ἀλουσίας.

Εἰς τὸ σκάνδαλον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν φαίνεται ὡν διατεθειμένος ν' ἀποδώσῃ τὸ κυκλιδωτὸν εἰς τὴν Πλατεῖαν καὶ ν' ἀνοίξῃ δρόμον, διὰ νὰ γίνεταί καὶ ὁ γύρος τοῦ Ἐπιταφίου.

Η ΦΕΝΑΚΗ ΕΙΣ ΟΛΑ

ΚΑΙ Ο ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΟΝΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΝΟΜΟΣ

Κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς ληξιάσης συνόδου συνεδρίασιν ὁ ἐκ Θήρας βουλευτὴς κ. Βαλέττας, λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐζήτησε νὰ προταχθῇ τὸ περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων νομοσχέδιον. Τὴν πρότασιν ταύτην ὑπεστήριξαν ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως οἱ κκ. Χατσοπούλου καὶ Φλογαίτης, καὶ σχεδὸν οὐδεὶς ἀντέκρουσεν. Ἡ κυβέρνησις ὅμως ἐσιώπησεν, εἰπόντος τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης μόνον ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶνε γεγραμμένον ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει μεταξύ τῶν πρώτων. Ψηφοφορία προσκλήθη καὶ ἡ πρότασις τοῦ κ. Βαλέττα ἐκηδεύθη, ἀποδοθεῖσάν αὐτῇ τῶν τιμῶν οὐχὶ ἀπλοῦ σημαιοφόρου, ἀλλὰ βαθμοφόρου, συνοδευθεῖσα ὑπὸ σώματος τριάκοντα βουλευτῶν, τῶν πλείστων ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Διὰ τί ἄρα γε ἡ ἀδιαφορία αὕτη, ἂν οὐχὶ καὶ δυσμένεια τῆς κυβερνήσεως πρὸς τὸ τέκνον τῆς τοῦτο, δηλαδή τὸ σημαντικώτερον ἴσως τῶν νομοσχεδίων τις, τὸ ἀληθὲς τοῦτο ἀπόπαιδον; Ὁ λόγος ὑπομιμνήσκειται, νομίζοιεν, ἐκ τῆς παρατηρήσεως τοῦ ἐνὸς τῶν ὑπὲρ τῆς προτάσεως συνηγορησάντων, δηλαδή τοῦ κ. Χατσοπούλου. Εἶπεν οὗτος ὅτι ἂν ἦνε νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ὁ κυβερνήσις ὄφειλε νὰ ἐπισπεύσῃ πρὸς ψήφισιν ὡς στοιχεῖον τῆς πολιτικῆς τῆς, εἶνε τὸ περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων. Λέγομεν λοιπὸν ἡμεῖς ὅτι ἂν ἦτο νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλειψῇ ἡ κυβέρνησις, ὡς μὴ ὂν στοιχεῖον τῆς πολιτικῆς τῆς, ἦτο τὸ περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων. Ἀλλὰ διὰ τί λοιπὸν τὸ συνέταξε, τὸ εἰσήγαγεν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ πολλάκις προσεποιήθη ὅτι μεριμνᾷ δῆθεν περὶ αὐτοῦ; Τὸν λόγον πάλιν τὸν ἀνευρίσκομεν ἐν τῇ ὑπομνηθεῖσῃ παρατηρήσει· διότι δηλ. στοιχεῖον τῆς πολιτικῆς τῆς ὑπῆρξεν εἰς ὅλα ἡ φενάκη.

Ἀναμφιβόλως τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἦτο τὸ μόνον ἐκ τῶν ἀπειρῶν ὅσα εἰσήγαγεν ἡ κυβέρνησις καὶ κατώρθωσε νὰ ψηφισθῶσι, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἔννοιαν καὶ σημασίαν πολιτικὴν, οὐχὶ κατὰ τὴν συνήθη σημασίαν τῶν λεγομένων πολιτικῶν ζητημάτων, ἀλλὰ κατὰ τὴν σχέσιν τῶν τοιούτων νομοθετικῶν μέτρων πρὸς τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου· οὐδὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἐπὶ τοιούτου ἀντικειμένου, τὸ ὁποῖον καὶ διὰ τοῦ Συντάγματος προνοεῖται, καὶ ἀντικείμενον συζητήσεως καὶ μελέτης πολλάκις ὑπῆρ-

ξεν, δὲν ἐσχημάτισεν ἡ κυβέρνησις γνώμην καὶ πεποιθήσιν ὀριστικὴν.

Ἐάν, ἀποφεύγοντες τὴν περιπλάνησιν εἰς ζητήματα ἀπώτερα καὶ ἐστερημένα πρακτικότητος ἢ μὴ εὐλυτα ἐπὶ τοῦ παρόντος, σκεφθῶμεν ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὰς ὄψεις ἡμῶν τεθειμένων, εἰς τί ἄρα γε ἐμφανίζεται ἡ τῆς διοικήσεως παράλυσις ἀφ' ἐνὸς καὶ ἡ τῶν κοινοβουλευτικῶν θεσμῶν νόθευσις ἀφ' ἑτέρου; Δὲν χρειάζεται οὔτε πολὺς νοῦς, οὔτε πολλὴ γνῶσις τῶν καθ' ἡμᾶς ἵνα τις ἀμέσως ἀποφανθῇ ὅτι μωρὸν τι, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἤθελεν εἶπει τις ἰσχυρίζομενος ὅτι δύναται νὰ ὑπάρχῃ διοίκησις, ὅταν ὑπὸ μὲν τῶν πολιτικῶν ἡθῶν ἢ ὑπὸ τῆς τοῦ τόπου καταστάσεως οὔτε περιστέλλεται, οὔτε δύναται νὰ περισταλῇ, ἀλλ' ὄλονέν ἐπαυξάνεται ἡ ἀέναντος ἀναστάσις τῆς ὑπαλληλίας διὰ τῶν ἀυθαирέτων παύσεων καὶ διορισμῶν, ἀλλὰ τὰ ἀσυμβίβαστα πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ πρὸς τὰ ἐλαττώματα ἡμῶν ἤθελέ τις ἀξιοῖ ἰσχυρίζομενος ὅτι δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀληθῆς ἐλευθερία βουλευτικῆς ψήφου καὶ ἀληθὲς ἔλεγχος τῆς κυβερνήσεως ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας, ἐνόσω ἕκαστος βουλευτῆς δύναται καὶ ἀναγκάζεται νὰ διαθέσῃ μὲν ὑπὲρ τῶν φίλων τοῦ ἑκατοντάδα δημοσίων θέσεων, νὰ διοικήσῃ δὲ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ διὰ τῶν προσώπων τῆς ἐκλογῆς του; Καὶ ὑπὸ τὰς δύο ταύτας ἐπόψεις ἡ δύναμις τοῦ κακοῦ, βαίνοσα ἀκατάσχετος, οὐ μόνον δὲν ἐμποδίζεται, ἀλλ' ὄλονέν ἐπιτείνεται καὶ ἤδη χάρις εἰς τὸν ἀνένδοτον κ. Τρικούπην, ὅστις δὲν ἀρέσκειται ποτε εἰς τὰ μισὰ μέτρα, ἡ κατάστασις ἀπλοποιήθη. Δὲν σὲ προστατεύει; Παύσαι. Θέλεις νὰ τοποθετηθῆς εἰς τὴν δεῖνα ἐπαρχίαν; ἀνάγκη νὰ τὸ ζητήσῃ ὁ ἐκ τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς βουλευτῆς! Ἀντιλέγει οὗτος; δὲν στέλλεσαι ἐκεῖ, ἀλλ' ἄλλαχού. Ἐ τελειότης τοῦ μέτρου ὡς πρὸς τοῦτο παρακολουθεῖται ὑπὸ τοῦ ἀναλόγου ἀντιστοίχου τοῦ φαινομένου τῶν ὑποκαρπύσεων τοῦ βουλευτοῦ. Καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ὁ κ. Τρικούπης ἐδείχθη ἀληθῶς ἀρετὰ ἀνένδοτος. Ἐπὶ οὐδενὸς νομοθετικῶν μέτρου τῆς κυβερνήσεως δὲν ἔννοεῖ πῶς εἶνε δυνατόν νὰ διαφωνήσῃ βουλευτῆς τις τῆς πλειοψηφίας χωρὶς νὰ παύσῃ τοῦ νὰ ἦναι φίλος του. Τοιοῦτοτρόπως ἔχομεν πλήρη τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀνατροπῆς ἐκείνης τῶν ἔθρων τοῦ πολιτεύματος, καθ' ἣν ὁ βουλευτῆς **διοικεῖ** καὶ ὁ ὑπουργὸς **νομοθετεῖ**.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, πῶς ἄρα γε ἄλλως δύναται ν' ἀναχαιτισθῇ τὸ μέγα τοῦτο κακὸν, οὗτινος ἡ θεραπεία τοσοῦτον ἐπείγει; βεβαίως δι' ἐνὸς νόμου περὶ προσόντων καὶ μονιμότητος τῶν δημοσίων λειτουργῶν. Ἄν εἰζῆρη κανείς κανὲν ἄλλο μέσον, μὰ τὴν ἀλήθειαν ἔπρεπε ν' ἀμειψθῇ διὰ μεγίστης ἀμοιβῆς προκηρυσσομένης ἐπὶ τῇ ἐφευρέσει. Δύναται τις ἴσως νὰ φρονῇ, ὅτι καθ' ἑαυτὴν ἡ ὑπαλληλία δὲν θὰ βελτιωθῇ ἐκ μόνου τοιοῦτου νόμου, δύναται νὰ ἐπιφέρῃ, ὅτι θὰ ὑπάρχουν καὶ σποραδικὰ τινὰ φαινόμενα ὑπαλλήλων χειροτέρων τῶν σημερινῶν, μονιμοποιουμένων διὰ τοῦ νόμου καὶ καθισταμένων τοῦλάχιστον φυγοπάγων· ἀλλ' ἐκτός τοῦ ὅτι προνοητικὴ καὶ πρακτικὴ διαρρυθμισίς τῶν καθ' ἕκαστα τῶν διατάξεων δύναται νὰ προλάβῃ τὰ σημαντικώτερα τῶν ἐλαττωμάτων, ἀλλὰ θὰ ἔχομεν ἀναμφιβόλως τὸ μέγιστον ἀγαθόν, ἀληθῆ τινὰ κοινοβουλευτικὸν ἔλεγχον τῶν Κυβερνήσεων, καὶ ἀληθῆ ἐξ ἀνάγκης ἐσποτείαν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων. Τὸ τελευταῖον τοῦτο δεῖται ἐξηγήσεως τινός. Ἐν γενεῖ πρὸς ἐπιδιώξιν τινος σκοποῦ, ὁ ἄνθρωπος τείνει φυσικῶς εἰς τὰ προχειρότερα καὶ ἀσφαλέστερα τῶν εἰς τὴν διάθεσιν του μέσων. Δὲν ἀρνούμεθα εἰς κανένα τῶν ἀνερχομένων εἰς τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν, ὅτι θέλων τὴν διατήρησιν τῆς ἐξουσίας ἐπι-